

CUPRINS:

Prefață	5
Cel mai frumos cadou aniversar	6
Păstrează inima deschisă!	8
Oamenii sunt mai importanți.	10
Un nou prieten	12
Sănătate, Maria!	14
La fel sau diferită?	16
Acasă la tanti Veta	18
Vai, câtă imaginație!	20
Fiecare-i talentat!	22
Copiatul dăunează grav inteligenței.	24
Tortul... dezumflat.	26
Cartea lui Tarore	28
Mimi a dispărut!	30
Deltaplanul lui Daniel	32
O zi tristă	34
O plimbare frumoasă	36
Trăiască poșta!	38
Polly, papagalul-nimfă și lecția de onestitate	40
Prima zi de școală	42
Să citești înseamnă să călătorești	44
Torțe în bulevard	46
Victorii și înfrângeri	48
Jucării care nu sunt de jucat	50
Ce este cu șuieratul ăsta?	52
Dovezi ale dragostei	54
Secretul Marianeii	56
Lucrul în echipă	58
O mână de ajutor sau un dos de palmă?	60

Cel mai frumos ca

L Laurențiu era împreună cu părinții lui la cumpărături într-un supermarket. Tocmai se uita admirativ la niște jocuri pentru computer, când l-a zărit cu coada ochiului pe tatăl său.

Acesta l-a făcut semn să meargă cu el și s-au dus împreună la raionul de electrocasnice. Privind spre rafturi, tatăl, domnul Georgescu, l-a întrebat:

— Mama ta încă se uită după ghibece și flori!

Laurențiu s-a încovoiat printr-o înclinare a capului, iar tatăl lui a continuat:

— Ce bine! Ce crezi? I-ar plăcea un aspirator nou de ziua ei?

Și, zicând aceste cuvinte, domnul Georgescu a arătat spre un aspirator de firmă.

Ziua mamei era destul de aproape, iar tata căuta un cadou potrivit. În mod sigur, un aspirator nou i-ar fi fost util mamei. Totuși aspirarea prafului nu este cel mai frumos lucru cu care să-ți ocupi timpul. Așa că Laurențiu și tatăl lui s-au hotărât să caute o rochie frumoasă. Domnul Georgescu l-a rugat pe fiul lui să-i distragă atenția mamei

și, apoi, să revină și să-i dea o mână de ajutor. Când mama a dat cu ochii de Laurențiu, și-a reamintit că acesta avea nevoie de cămăși noi. Laurențiu s-a grăbit spre tatăl lui, apoi și-a dat seama că mama se apropia de locul în care se afla acesta și s-a întors ca să-i distragă atenția pentru ca tatăl lui să aibă timp să aleagă rochia.

Laurențiu dorea să-i ofere mamei un cadou făcut de mâna lui. Dar ce? În cele din urmă, s-a decis să facă ordine în casă și să-i pregătească mamei o prăjitură.

În dimineața zilei ei de naștere, doamna Georgescu a plecat pentru câteva ore la cumpărături. Laurențiu s-a apucat imediat de treabă. În timp ce prăjitura era la cuptor, băiatul a făcut curățenie în camere.

Deodată, s-a auzit ușa. Era mama care revenise acasă. Tatăl și Laurențiu au dat fuga s-o întâmpine în sufragerie și să-i cânte „La mulți ani!”.

OAMENII SUNT

E

ra o zi minunată! Toată lumea era pregătită să meargă la fermă, locul unde învățătoarea locuia împreună cu părinții săi și unde se desfășura serbarea de sfârșit de an.

La fermă aveau de toate: balansoar, leagăn, tobogan, nisip și piscină. Urma o zi splendidă. În afară de plăcintă și sucuri, copiii aveau un balon uriaș plin cu dulciuri, pe care urmau să le împrăștie peste tot.

Betty, cea mai năzdrăvană fetiță din clasă, anunțase că va aduce câteva jucării cu care să se joace la nisip. Colegii au întrebat-o:

- Betty, putem să ne jucăm și noi cu ele?
- Bineînțeles!

Dar fetița nu îi lăsa să se joace cu jucăriile ei. Când cineva o întreba dacă se poate juca, ea răspundea în grabă:

- Nu acum..., poate mai târziu!

Betty se juca cu jucăriile celorlalți, însă nu voia deloc să le împrumute pe ale ei. Se temea că ceilalți copii i le vor strica.

— Mai bine nu mai aduceai nicio jucărie! îi spuse Raluca, prietena sa cea mai bună.

Raluca observase cât de preocupată era Betty să-și ascundă jucăriile, ca să nu le vadă ceilalți copii. Ratase toată petrecerea de teama că cineva i-ar putea găsi jucăriile și va fi nevoită să găsească o altă ascunzătoare.

În cele din urmă, Raluca îi veni o idee. Merse la învățătoare și îi șopti ceva la ureche. Aceasta încuviință zâmbind, apoi intră în casă.

Betty observase că, în timpul petrecerii, învățătoarea adusese câteva jocuri și jucării. Învățătoarea adună copiii laolaltă și le spuse:

— Acestea sunt jucăriile mele, de când eram mică... Vreau să vă jucăți cu ele. Eu nu am avut nici frați, nici surori. Mă jucam doar eu cu ele, ca să nu mi le strice nimeni. După ce am crescut, mi-am dat seama că jucăriile mele sunt aproape noi. Dacă le-aș fi împărțit cu prietenii mei, probabil că aș fi avut mai multe amintiri fericite și poate chiar mai mulți prieteni. Acum, îmi aduc elevii aici ca să se joace cu ele. Și când văd copii care se joacă în secret, îi invit să vină la joacă.

Betty ridică mâna și întreabă:

- Dar nu vi este teamă că vi le vor strica copiii?

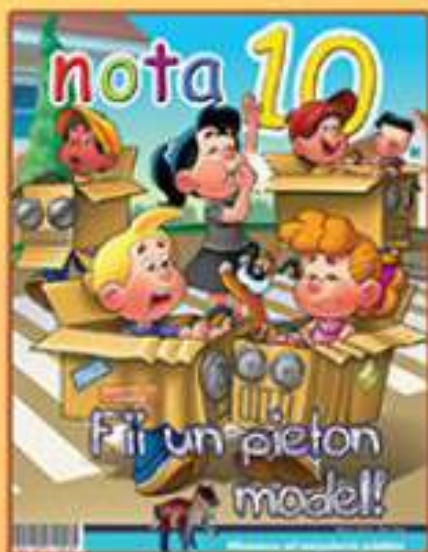

nota 10

Sunt o revistă colorată din cap până-n picioare, atractivă, cu mult bun-simț și înzestrată cu toate calitățile necesare pentru a deveni preferata micilor cititori.

Apar lunar și pot fi contactată la unul dintre următoarele numere de telefon:
021 323 00 20 sau 0740 10 10 34.

Îmi puteți scrie și pe adresa de e-mail: nota10@viatasisanatate.ro.
Abia aștept să ne cunoaștem! ☺

Cea mai frumoasă
revistă pentru
copii!

